

РЕШЕНИЕ

№ 3165

гр. София, 12.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 19.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **5220** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 ЗУТ, вр. чл.135, ал.5 ЗУТ.

Образувано на основание изпратени от Столична община – Н. постъпили жалби от С. Р. Т. от [населено място] и от Б. Т. Т. от [населено място] против Заповед №РА50-983/23.12.2022 г. на Гл. архитект на Столична община, с която е наредено да се изработи проект на ПУП – специализиран план по чл.111, ал.1, вр. чл.189 ЗУТ за трасе на метрополитен и прилежащи метростанции в обхват на метростанция „В.“ по [улица] през квартали №№ 97, 105, 106, 125, 125А от м. „К. вада“; през квартали с №№ 119, 91, 90, 89, 88, 87 от м. „В. – ВЕЦ – С.“, Район „Л.“ по [улица] и праз квартал 72а от м. „В. – ВЕЦ – С.“, Район „Л.“, през квартал 24 от м. „витоша-ВЕЦ С.“, район „Студентски; през кв.1 от м. „М. долина 1-ва, 2-ра, 3-та, 4-та, 5-та и 6-та част и изменение на плана за регулация – ИПУР в м. „К. вада“, м. „В. – ВЕЦ – С.“, район „Л.“ в описан обхват и м. „М. долина 1-ва, 2-ра, 3-та, 4-та, 5-та и 6-та част, И. за УПИ III-7083 и УПИ II-3819 от кв.1, район „Студентски“, в частта, в която се засягат собствените им имоти.

В жалбите, в съдебно заседание и в представени бележки са изложени доводи за нищожност и за незаконосъобразност на акта в оспорените му части с твърдения за неспазване на установената форма, допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон и насъответствие с целта на закона. Твърди се, че към обжалваната заповед липсва графична част, от която да се установи съдържанието на проекта и в какво ще се изразява изменението на ПУП. В мотивите на оспорената заповед липсват каквито и да е аргументи за възникнали нови държавни

или обществени нужди за изменение на ПУП, относими към посочената като правно основание за издаване на заповедта норма на чл.134, ал.1, т.2 вр. ал.2 ЗУТ. Неправилно в оспорената заповед е посочено основаниято за издаването ѝ, а именно разпоредбата на чл.135, ал.5 ЗУТ, докоркото административното производство е започнало по депозирано заявление от Изп. директор на „Метрополитен“ ЕАД и е одупснато изменение на ПУП в обхвата, посочен в това заявление. При това положение не е налице изискуемото от разпоредбата на чл.135, ал.4 ЗУТ становище на Гл. архитект. Като друго съществено процесуално нарушение е посочено липсата на уведомяване на заинтересованите лица за започване на производството по издаване на акта. Освен това приложената към заявлението скица с предложение /мотивирано предложение в графичен вид/ не е приобщена като неразделна част от оспорената заповед, а в последната липсва каквото и да е препращане към графичната част на скицата, приложена към заявлението. Твърди се също, че оспорената заповед е нищожна, тъй като към датата на издаването ѝ вече е бил налице влязъл в сила мълчалив отказ по подаденото заявление, тъй като до изтичане на срока по чл.135, ал.3 ЗУТ административният орган не се е бил произнесъл по същото. Относно нарушението на материалния закон оспорващите твърдят, че посочените правни основания за издаване на процесния акт не са били налице. Считат, че разпоредбата на чл.131, ал.1, т.2 ЗУТ може да бъде приложена само по отношение на обекти, собственост на държавата, на общините или на експлоатационните дружества. По отношение посочената разпоредба начл.111 ЗУТ се твърди, че липсва яснота коя от визираните в същата множество хипотези административният орган е счел, че е налице в конкретния случай. Като следваща нарушена разпоредба е посочена тази на чл.189, ал.3 ЗУТ, доколкото е установено, че с предвижданията на процесния акт се влошават условията за ползване и застрояване на имотите. Изложени са и доводи за нарушение на разпоредбата на чл.108, ал.5 ЗУТ. По тези съображения, подробно мотивирани в представена писмена защита от процесуалния представител на оспорващите адв. Д. Т. от АК – П., се иска прогласяване на нищожността на процесната заповед, респективно отмяната ѝ като незаконосъобразна. Претендира се и присъждане на направените разноски.

Ответникът, Гл. архитект на СО, чрез процесуалния му представител юриконсулт Х. З., изразява становище за неоснователност на жалбите. Претендира присъждане на юриконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „М.“ С., [населено място], не е изразила становище по съществуването на спора.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната преписка. Назначена е и приета съдебно-техническа експертиза, заключението по която не е оспорено от страните и е прието по делото.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

От представените по делото договор за доброволна делба на недвижими имоти от 23.06.2009 г. и нотариален акт №96, том III, рег. №8551/13.06.2019 г. се установява, че оспорващият С. Р. Т. е собственик на недвижими имоти, находящи се в [населено място], м. „К. вада“ представляващи ПИ с идентификатор 68134.904.2603 – УПИ V-1646; ПИ с идентификатор 68134.904.3020, съставляващ тупик без право на обществено ползване от о.т. 190а до о.т. 190б и ПИ с идентификатор 68134.904.2605 –

УПИ VI-1642. За установяване на твърдението си, че в имота му има водовземно съоръжение, същият е представил Удостоверение за вписване в регистъра, издадено от Б. дирекция Д. район, от което се установява, че водовземно съоръжение от подземни води е регистрирано в имота му.

Оспорващият Б. Т. Т. е собственик на ПИ с идентификатор 68134.904.3407 - УПИ IX-2118, 2119 по ПУП на м. „К. вада“, [населено място], видно от представените НА №6, том I, рег. №343/02.02.2016 г. и договор за доброволна делба от 07.11.2018 г.

Видно от приложените към административната преписка доказателства, на 20.04.2021 г. Изпълнителния директор на „Метрополитен“ ЕАД е депозирал заявление в Н. на СО с искане за разрешаване изработването на проект за ПУП за устройствено обезпечаване на трасе, три нови метростанции и съоръжения на техническата инфраструктура за продължаване на втора метролиния от метростанция „В.“ до Студентски град. Към заявлението е приложено мотивирано предложение в графичен вид за изменение на плана за регулация и за специализиран ПУП по смисъла на чл.111, ал.1, вр. чл.189 ЗУТ за подземното трасе и прилежащите метростанции с териториален обхват, попадащ в райони „Т.“, „Л.“ и „Студентски“ на СО. Доколкото в обхвата на разработката е попадал ПУП в процедура по изменение на ПРЗ за кв.62 и кв.69, м. „К. вада“, район „Т.“, с писмо от 03.06.2021 г. до Изп. директор на „Метрополитен“ АД е изпратено искане за съгласуване на проекта за ПУП с процедура с мотивираното предложение по процесното производство. Със заявление от 28.06.2021 г. е внесено възражение от собствениците на имоти в кв.62, кв.69 на м. „К. вада“, район „Л.“ и кв.63 и кв.67 на м. „К. вада“, район „Т.“ срещу предвиждането на вход-изходите на Метростанция 1 изцяло в имоти, тяхна собственост. С писмо от 07.07.2021 г. във връзка с възраженията „Метрополитен“ АД е внесъл преработено предложение. Предложението е разгледано от отделите на Н. на СО и са приложени техните становища. Последвало е издаване на процесната заповед. В мотивите на същата е прието, че нуждата от устройствено обезпечаване на трасе за три метростанции и съоръжения на техническата инфраструктура за продължение на втора метролиния от Метростанция „В.“ до район „Студентски град“ обосновава необходимостта от служебно възлагане изработването на проект за изменение на плана за регулация и специализиран план по чл.111, вр. чл.189 ЗУТ. Прието е, че по действащия ОУП на СО имотите в обхвата на трасето и прилежащите му метростанции попадат в урбанизирана територия в устройствени зони „Тти“; „Смф“; „Жм“; „Оо“; „ЖмЗ“; „Тзв“ и „Жс“, съгласно т.25, т.12, т.4, т.15, т.7, т.34 и т.3 от Приложението към чл.3, ал.2 ЗУЗСО. Описани са действащите ПУП и КККР в обхвата на изменението. Прието е, че мотивираното предложение е изработено върху актуална кадастрална карта, при което са спазени изискванията на чл.115, ал.1 ЗУТ. Изложено е, че проектното предложение е целесъобразно устройствено решение по отношение на урегулираните поземлени имоти, кмаргалите и транспортното им обслужване, икономично осъществимо е и отговаря на изискванията на чл.108, ал.5 ЗУТ. При тези мотиви Гл. архитект е наредил да се изработи служебно проект на ПУП в описания обхват.

Издадената заповед е разгласена по реда на чл.124б, ал.2 ЗУТ от районните администрации, което се установява от приложените по делото доказателства в тази насока. В поставените обявления е посочено, че заповедта е публикувана на съответната страница на районната администрация.

По делото е назначена и приета СТЕ, от заключението на вещото лице по която се

установяват следните релевантни за спора факти: безспорно се установява, че имотите на оспорващите се засягат от предвижданията на разрешения за изработване проект. По поставените от оспорващите задачи вещото лице е установило, че в имотите има изградени водовземни съоръжения от подземни води. В ПИ с идентификатор 68134.904.2605 шахтата е разположена на 2,5 м от североизточния ъгъл на сградата и на 5,5 м от южната ограда на имота, както и на 2,8 м от предвиденото трасе на метролия 2. В съдебно заседание вещото лице дава обяснения, че теоритично е възможно при изпълнение на проекта /прокопаване на тунела/ да не се засегнат кладенците, но е възможно и да се повреди водовземното съоръжение. Възможно е кладенеца, който е разположен близо да сградата да се запази, тъй като при изкопните работи ще се пази сградата. На въпроса дали е възможно различно предвиждане, което да не засяга имотите на оспорващите, вещото лице е дало отговор, че теоритично това е възможно, но би се отразило на местоположението на линията на големи разстояния и съответно върху предвидените скорости, наклони, спирки и много други параметри от проекта,, включително върху други сгради и съоръжения. За установяване на твърденията си, че в имотите им няма водоснабдяване извън собствените им водовземни съоръжения оспорващите са представили писмо от Софийска вода, от съдържанието на което става ясно, че нямат открити партиди на адресите им на процесните имоти.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Атакува се ИАА – Решение на СОС, попадаща в актовете по смисъла на чл.214, т.1 от ЗУТ, посочен изрично от законодателя като подлежащ на съдебен контрол. За да е процесуално допустима жалбата следва да е подадена от надлежна страна в предвидения в чл.215, ал.4 от ЗУТ срок. В случая, доколкото оспорващите се легитимират като собственици на имота, засегнати от оспорения акт, то безспорно те са заинтересувана страна, тъй като са от кръга на лицата, посочени в чл.131, ал.2, т.1 от ЗУТ, съответно чл.189, ал.4 ЗУТ. Следователно са процесуално легитимирани да обжалва заповедта. С оглед представените доказателства относно датата на съобщаване за приетото решение в Район „Л.“ – СО, а именно на 18.01.2022 г., то с депозиране на жалбата на 01.02.2022 г. съдът намира, че е спазен предвидения в чл.215, ал.4 ЗУТ 14-дневен срок. Предвид това съдът приема, че жалбите са процесуално допустими.

Разгледани по същество, същите са и основателни.

В съответствие с разпоредбата на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК - наличие на компетентност на административния орган, спазване на установената форма, спазване на административнопроизводствените правила при издаване на оспорения акт, съответствието му с материалноправните разпоредби и целта на закона. Съгласно ал.2 на чл.168 АПК съдът обявява нищожността на акта дори да липсва искане за това.

При преценката за компетентност на издателя на оспорения акт съдът взе предвид следното:

Издателят на процесния акт черпи правата си да издаде заповед от вида на процесната от приложената по делото Заповед №СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на Кмета на СО, с т.1 от която са му предоставени функции по ЗУТ. В т.1.13 от същата на Гл. архитект на СО е предоставено правомощието да разрешава или да отказва изработването на

проект за ПУП на част от урбанизирана територия в обхват до три квартала и да одобри заданието за това на основание чл.124а, ал.2 и ал.5 и чл.124б, ал.1 и ал.5 ЗУТ.

Компетентността на органите да издават актове, с които да разрешават изработването на проект на ПУП или неговото изменение е уредена в разпоредбата на чл.124а ЗУТ. Съгласно ал.1 на този текст разрешение за изработване на проект за подробен устройствен план се дава с решение на общинския съвет по предложение на кмета на общината. По този ред се разрешава и изработването на проект за подробен устройствен план на селищно образувание с национално значение, както и на поземлени имоти извън границите на урбанизираните територии. В ал.2 е предвидано кога компетентен да издаде заповед, с която да разрешават изработването на проект на ПУП или неговото изменение е кмета на общината, а именно за част от урбанизирана територия (с изключение на селищните образувания с национално значение) в обхват до един квартал, а в Столичната община и в градовете с районно деление - в обхват до три квартала. Разпоредбата на §1, ал.3 от ДР на ЗУТ предоставя възможност на кмета на общината да предостави свои функции по този закон на заместниците си, на главния архитект на общината и на други длъжностни лица от общинската (районната) администрация. В случая това е сторено с представената по делото Заповед №СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на Кмета на СО, с т.1 от която са му предоставени функции по ЗУТ. Както се каза, в т.1.13 от същата на Гл. архитект на СО е предоставено правомощието да разрешава или да отказва изработването на проект за ПУП на част от урбанизирана територия в обхват до три квартала и да одобри заданието за това на основание чл.124а, ал.2 и ал.5 и чл.124б, ал.1 и ал.5 ЗУТ.

Видно от съдържанието на процесната заповед, със същата е разрешено служебно да се изработи проект за ПУП за трасе на метрополитен и прилежащи метростанции в обхват, надхвърлящ три квартала. В самата заповед е описано, че трасето на метрополитен и прилежащите метростанции е в обхват, преминаващ през изброени множество квартали от м. „К. вада“; ч. „В.-ВЕЦ С.“ и м. „М. долина“. Въпреки, че проектът не засяга изцяло посочените квартали, доколкото трасето преминава през повече от три квартала съдът приема, че с оглед териториалния си обхват процесната заповед не попада в разпоредбата на чл.124а, ал.2 ЗУТ, следователно и в ал.5 на същия текст, в които хипотези Кмета на СО е предоставил предвидените му в тези разпоредби правомощия на Гл. архитект на СО с посочената по-горе заповед. Доколкото с оглед предметния ѝ обхват същата е относима към посочени повече от три квартала, съдът намира, че компетентен да разреши описаното изработване на проект за ПУП е Столичен общински съвет в хипотезата на чл.124а, ал.1 ЗУТ. В тази връзка съдът намира за неоснователни доводите на процесуалния представител на ответника, че Гл. архитект е компетентен да издаде акт от вида на процесния, а компетентен да издаден крайния акт, с който се одобрява проектът за ПУП ще бъде СОС на основание чл.129, ал.1 ЗУТ. След като ответникът заявява, че СОС ще е компетентен да одобри проекта за ПУП, следва извода, че признава, че плана е в обхват над три квартала. Това още веднъж обуславя извода, че разрешаването за изработването му не попада в хипотезата на чл.124а, ал.2 ЗУТ, а в тази по чл.124а, ал.1 ЗУТ.

Като не е съобразил това и е издал процесния акт извън кръга на делегираните му със Заповед №СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на Кмета на СО правомощия и без да притежава такива по силата на закона, съдът счита, че Гл. архитект на СО е издал един нищожен акт.

По изложените съображения съдът намира, че жалбите са основателни, тъй като е налице основание по чл.146, т.1 АПК, при което заповедта, в оспорената ѝ част следва да бъде обявена за нищожна.

При този изход на делото основателни се явяват исканията на оспорващите за присъждане на направените от тях разноски. Видно от представените в тази насока доказателства, същите са внесли държавна такса от по 10 лева и са заплатили възнаграждение за изготвяне на СТЕ в размер по 350 лева всеки от тях. Следователно направените и доказани разноски от тях възлизат на по 360 лева за всеки. Именно разноски в тези размери Столична община, като ЮЛ, чийто орган е издал нищожния акт, следва да бъде осъдена да им заплати.

По отношение на адвокатското възнаграждение, видно от представените договори за правна защита и съдействие на лист 64 от делото същото е договорено при условията на чл.38, ал.2, вр. ал.1, т.3, ЗА. Тази разпоредба регламентира безплатна правна помощ на роднини, близки или на друг юрист. Алинея 2 на същия текст предвижда, че ако насрещната страна е осъдена на разноски, както е в случая, то адвокатът има право на възнаграждение, определено от съда в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл.36, ал.1 ЗА, т.е в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В случая видно от приложените договори за правна защита и съдействие и пълномощни Адвокатско дружество „Т. и Д.“, в което упражнява дейност адв. Т. е упълномощено да представлява оспорващите по настоящото дело, като адв. Т. е участвала в провежданите съдебни заседания. Настоящото дело е административно без определен материален интерес и не попада в случаите, изброени в чл.8, ал.1 от Наредбата. За процесуално представителство, защита и съдействие по такъв вид дела т.1 на ал.2 на чл.8 предвижда адвокатско възнаграждение в размер на 1250 лева. Сума в такъв размер за всеки от оспорващите, Столична община ответникът следва да бъде осъден да заплати на адвокатското дружество. Неоснователно съдът намира позоваването на чл.7, ал.9 от Наредбата с искане за присъждане на допълнително възнаграждение с оглед броя на проведените съдебни заседания. Тази разпоредба е относима само към гражданските дела, доколкото чл.8 от наредбата, в която е предвидено възнаграждението по административни дела не препраща към нея. Недоказано се явява и искането за присъждане на възнаграждението с ДДС, доколкото по делото липсват доказателства адвокатското дружество да е регистрирано по ДДС.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК, вр. чл.173, ал.2 АПК Административен съд - София-град, Второ отделение, 52 състав,

РЕШИ

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Заповед №РА50-983/23.12.2022 г. на Гл. архитект на Столична община, в частта, относно имотите на оспорващите, находящи се в [населено място], м. „К. вада“ , а именно УПИ V-1646, УПИ VI-1642 и УПИ IX-2118, 2119.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на С. Р. Т. от [населено място]

деловодни разноси в размер на 360 /триста и шестдесет/ лева.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на Б. Т. Т. от [населено място] деловодни разноси в размер на 360 /триста и шестдесет/ лева.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на Адвокатско дружество „Т. и Д.“, [населено място] сумата от 2500 /две хиляди и петстотин/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение по договори за правна защита и съдействие по настоящото административно дело №5220/2022 г. по описа на АдМС – С.-град за оспорващите С. Р. Т. и Б. Т. Т..

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: